

عنوان مقاله:

تغلیظ ديه در حقوق ايران

محل انتشار:

همایش بین المللی حقوق و فقه اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

صاحب فردایی مقدم - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه مازندران/.

خلاصه مقاله:

دیه مطابق تعریف ارجح، مال واجبی است که به سبب جنایت بر نفس یا مادون نفس (اعضا) انسان آزاد به مجنی علیه یا اولیای او پرداخت می شود و در اثر وجود اسبابی تشدید می یابد و بر ارزش مالی آن افزوده می گردد. تغلیظ ديه از جمله کیفیات مشدده عینی است و بدین صورت است که اگر صدمه و فوت در یکی از ماه های حرام و یا در محدوده حرم مکه واقع شود، یک سوم ديه بر میزان تعیین شده افزوده می گردد که از آن به تغلیظ ديه تعبیر می شود. در قانون مجازات اسلامی برای همه انواع قتل ها (عمد، شبه عمد و خطای محض) تغلیظ ديه در نظر گرفته شده است. اینکه تغلیظ ديه و یا عدم آن تاثیر قابل توجهی در ارزش ديه دارد و مدنظر داشتن این موضوع که میان فقها و حقوقدانان اختلاف نظرهای جدی و تاثیرگذاری در بحث تغلیظ ديه وجود دارد و از امور مبتلا به مردم است، لذا در این پژوهش پس از بیان کلیات مربوط به دیات، بررسی تاریخچه آن و ماهیت ديه به شرح فلسفه ديه مبادرت می شود و در انتها سعی می شود بابتان نظرات حقوقدانان و فقها به بازکاوی و شرح ماده 555 قانون مجازات اسلامی پرداخته شود تا معین گردد که آیا جمع اسباب موجب تغلیظ مضاعف ديه می شود آیا تغلیظ ديه در قتل های غیرعمدی با اصول حقوقی سازگاری دارد آیا تغلیظ ديه بر عاقله هم اعمال می شود چنین سوالاتی اهم مباحثی است که در این پژوهش مورد بررسی واقع شده است.

کلمات کلیدی:

تغلیظ ديه، قتل عمد، قتل شبه عمد، قتل خطای محض، ماه های حرام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/750342>

